

بررسی توزیع سطح HBV-DNA و عوامل مرتبط با آن در بیماران هپاتیت B مزمن

سید محمد سعیدی

ستار جعفری^۱، محسن نصیری طوسی^۲، حسین فروتن^۳، ناصر ابراهیمی دریانی^۳، هادی غفرانی^۳، محمد جعفرفره وش^۳، بیژن شهباز خانی^۳، نجمه ال طه^۳، محمد کلانی^۴

^۱ دستیار فوق تخصصی گوارش، بیمارستان امام، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

^۲ دانشیار، بیمارستان امام، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

^۳ استاد، بیمارستان امام، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

^۴ استادیار، بیمارستان امام، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

چکیده

زمینه و هدف:

هپاتیت B در حال حاضر یکی از بزرگ ترین مشکلات سلامت در بخش هایی از دنیا است. در ایران و برخی کشورهای در حال توسعه شایع ترین علت هپاتیت مزمن و سیروز کبدی، ویروس هپاتیت B است. در پیشرفت هپاتیت B مزمن به سمت سیروز و سلطان سلول کبدی (HCC)، فاکتورهای ویروس شامل زنوتیپ C و سطح بالای سرمی آن و نیز عوامل میزبان نظیر سن بالا، جنس مرد، چاقی و دیابت نقش دارند. از دیگر عوامل مؤثر می توان به مصرف الکل و هم زمانی HIV و HDV با هپاتیت B اشاره کرد. هدف از این مطالعه بررسی توزیع سطح HBV DNA در بیماران هپاتیت B مزمن و ارتباط آن با برخی متغیرهای مربوط به بیمار و ویروس است. در این مطالعه سطوح HBV DNA و آنزیمی برای جداسازی بهتر مراحل مختلف بیماری ارائه شده است.

روش بررسی:

بیماران هپاتیت B مزمن مراجعه کننده به درمانگاه هپاتیت بیمارستان امام خمینی در سال ۱۳۸۸ که برای مدت بیش از ۶ ماه HBsAg مثبت بودند، وارد مطالعه شدند. بیمارانی که قبلا درمان شده و یا هم زمان مبتلا به عفونت HIV، HCV، HDV، هپاتیت اتوایمیون و کبد چرب بودند، از مطالعه کنار گذاشته شدند. مشخصات بیماران شامل HBeAg و متغیرهای دموگرافیک و آنزیم های کبد، سطح سرمی ویروس، سیروز و مراحل بیماری ثبت شد. از آزمون های آماری برای یافتن ارتباط سطح ویروس با متغیرهای فرض شده و پیدا کردن سطحی از ویروس که بتواند هپاتیت های B مزمن غیر تکثیری و واکنشی را از هم افتراق دهد، استفاده شد.

یافته ها:

سطح بالای HBV DNA با وجود HBeAg، مصرف سیگار (p = ۰/۰۰۵) و آنزیم های بالاتر (p = ۰/۰۰۲) مرتبط بود. سطح ویروس با سن، جنس و سیروز ارتباط معنی داری نداشت. در بررسی منحنی ROC آنزیم ها در گروه HBeAg مثبت شامل ایمونوتولرانس و ایمونوکلیرانس ALT = ۴۲ IU/ml با سطح زیر منحنی ۰/۸۸۹ برای جدا کردن این دو گروه حساسیت ۱۰۰٪ و ویژگی ۶۷/۷٪ داشت. سطح ویروسی ۳۰۰۰ IU/ml دارای حساسیت ۹۷٪، ویژگی ۹۲٪ و سطح زیر محنی ۰/۹۸۷ قادر به جداسازی دو مرحله HBeAg منفی (غیر تکثیری - واکنشی) بود.

نتیجه گیری:

مطالعه حاضر نشان داد که سطح ویروس HBeAg منفی را به دو گروه غیر تکثیری و واکنشی تقسیم کند.

کلیدواژه: HBeAg، هپاتیت B مزمن، HBV DNA

1. Hepatitis B Virus
2. HepatoCellular Carinoma

گوارش/دوره ۱۵، شماره ۳/پاییز ۱۳۸۹-۱۹۵

نویسنده مسئول:

تهران، خیابان دکتر قریب، بیمارستان امام خمینی، بخش اندوسکوپی گوارش

تلفن و نمایر: ۰۲۱-۶۶۵۸۱۶۵۰

پست الکترونیک: jafari.sattar@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۰/۱/۳۱

تاریخ اصلاح نهایی: ۹۰/۳/۲۲

تاریخ پذیرش: ۹۰/۳/۲۳

بیماران هپاتیت B مزمن مراجعه کننده به درمانگاه هپاتیت بیمارستان امام خمینی در سال ۱۳۸۸ که HBsAg مثبت برای مدت بیش از ۶ ماه (تایید شده با کیت Biomerieux فرانسه را داشتند) وارد مطالعه شدند. بیمارانی که قبل درمان شده بودند و یا هم زمان HIV, HCV, HDV, هپاتیت خود این و کبد چرب داشتند، از مطالعه کنار گذاشته شدند. برای تمام بیماران در بد مراجعه آزمایش‌ها ALT, AST (کیت پارس Biomerieux HBeAb, HBeAg (کیت HBeAg مثبت ساخت ایران)، نوترکیب HBV DNA به روش PCR (کیت Giagen آلمان) در محل فرانسه، بیماران انجام شد، سپس مشخصات دموگرافیک و نتایج آزمایش‌ها ثبت شد. سیروز کبدی براساس کلینیک و پاراکلینیک بیمار مشخص شد. سطح ویروس در سه گروه بیش از $> 10^4$ copy/ml (۲۰۰۰۰-۲۰۰۰)، کمتر از 10^4 copy/ml (۲۰۰۰) و کمتر از $< 10^4$ مورد ارزیابی قرار گرفت.

بیماران با HBeAg مثبت و سطح ویروس بالای IU/ml (۲۰۰۰۰-۲۰۰۰) بار با فاصله زمانی ۳ ماه ALT نرمال (> 40 u/l) داشتند ایمونوتولرنس HBeAg و در غیراین صورت ایمونوکلیرانس طیقه بندی شدند. بیماران Ag منفی که ALT نرمال و سطح ویروس کمتر از ۲۰۰۰ IU/ml داشتند در گروه غیرتکثیری و بیماران با ALT بالاتر از ۴۰ u/l و سطح ویروس بیش از ۲۰۰۰ IU/ml، در مرحله پره کورمومتان یا واکنشی قرار گرفتند. در برخی بیماران که تعیین مرحله بیماری با روش معمول میسر نبود، از درجه و مرحله نمونه بافت شناسی کبد (بر اساس سیستم درجه و مرحله بندی Ishak کمک گرفته شد) بیماران با مرحله ۲ و بالاتر و درجه ۶ و بالاتر هپاتیت مزمن در نظر گرفته شدند.

برای افتراق مراحل بیماری در بیماران HBeAg مثبت (ایمونوتولرنس-ایمونوکلیرانس) و HBeAg منفی (غیرتکثیری-پره کورمومتان یا واکنشی) از آزمون‌های آماری به ترتیب به منظور به دست آوردن سطح آنزیم ویروس جداگانه استفاده شد.

Chi-square, T-test با نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ و تست‌های آماری Anova, Roc Curve, Fisher Exact سطح معنی دار کمتر از 0.05 بود. مقادیر ویروس در سرم با ۲ واحد اندازه گیری قابل تبدیل هم بیان شده‌اند: $1 \text{ IU/ml} = 5 \text{ Copy/ml}$

یافته‌ها:

از ۱۲۰ بیمار هپاتیت B مزمن مورد مطالعه، ۷۵ نفر (۵۶٪) مرد و ۴۵ نفر (۴۴٪) زن بودند. میانگین سنی بیماران ۳۸/۱۳ سال بود. ۹۹ نفر (۸۲٪) HBeAg منفی و ۲۱ نفر (۱۷٪) HBeAg مثبت بودند. ۳۸ نفر (۳۱٪) سیگاری، ۹ نفر (۷٪) سیروتیک بودند. توزیع مراحل بیماری به گونه زیر بود: ۹ نفر (۷٪) ایمونوتولرنس، ۱۰ نفر (۸٪) ایمونوکلیرانس، ۶۱ نفر (۵۰٪) غیرتکثیری یا ناقل و ۴۰ نفر (۳۳٪) هپاتیت مزمن فعلی یا واکنشی (پره کورمومتان). سطح سرمی ویروس در

می‌شود. مرحله اول ایمونوتولرنس، در اطفال و جوانان با تکثیر بالای ویروس ($> 10^8$ copy/ml) HBeAg مثبت، پاسخ محدود سیستم ایمنی و آنزیم‌های کبدی نرمال مشخص می‌شود.^(۴) پس از ۲-۳ دهه از عفونت مداوم، هپاتیت B مزمن وارد مرحله دوم ایمونوکلیرانس می‌شود. در این مرحله نشانه‌ها و علایم هپاتیت حاد حاصل تقابل سیستم ایمنی فعال میزبان و ویروس به صورت افزایش آنزیم‌های کبدی در کنار HBeAg مثبت و سطح ویروس نسبتاً کاهش یافته ($> 10^5$ copy/ml)^(۵) دیده می‌شود.^(۶) آنها ممکن است HBeAg را از دست داده و متعاقب آن HBeAb را به دست آورند که همراه با افزایش خفیف و گذراخانه کبدی است.^(۷) مرحله سوم غیرتکثیری با سطوح کمتر ویروس HBeAb ($> 10^4$ copy/ml) HBeAg منفی، HBeAb مثبت و آنزیم‌های کبدی نرمال شناخته می‌شود. کبد در بافت شناسی، التهاب خفیف و فیبروز جزیی دارد.^(۸) بخش کوچکی از این بیماران (۸٪) که عمدتاً آسیابی هستند، HBeAg را از دست می‌دهند.^(۹) در اوایل سال ۱۹۸۰ هپاتیت B مزمن به سمت سیروز و سرطان سلول کبدی مشخص شد که HBV می‌تواند حتی در غیاب HBeAg، تکثیر یابد از این رو مرحله چهارم راکتیواسیون یا پره کورمومتان پی ریزی شد که در آن سطح ویروس بیش از 10^4 copy/ml HBeAb مثبت است. این مرحله خود به خود یا به علت ایمنی فعال میزبان حاصل می‌شود و منجر به التهاب مزمن، فیبروز و نهایتاً بیماری پیشرونده کبد می‌شود.^(۱۰-۱۱ و ۱۰)

در پیشرفت هپاتیت B مزمن به سمت سیروز و سرطان سلول کبدی فاکتورهای ویروس شامل ژنتیپ C و سطح بالای سرمی آن و نیز عوامل میزبان نظیر سن بالا، جنس مرد، چاقی و دیابت نقش دارند. از دیگر عوامل مؤثر می‌توان به مصرف الکل و هم زمانی عفونت HIV, HDV و HCV با هپاتیت B اشاره کرد.^(۱۲-۱۴)

زمانی که سطح ویروس بین 10^4-10^5 copy/ml است، برای افتراق هپاتیت‌های B مزمن با HBeAg منفی توجه به سطح آنزیم‌های کبدی ضروری است. این بیماران دارای نوسان در مقادیر آنزیم هستند و ۲۰-۳۰٪ آنها علی رغم شواهد التهاب مزمن در بافت شناسی کبد، آنزیم‌های کبدی طبیعی دارند.^(۱۵ و ۱۶) لذا یافتن پایین‌ترین سطح HBV DNA که بتواند آسیب مداوم کبدی را ایجاد کند، حائز اهمیت است.^(۱۷ و ۱۸)

هدف این مطالعه بررسی ارتباط سطح ویروس با مشخصات دموگرافیک بیماران، مصرف سیگار، وضعیت HBeAg، آنزیم‌های کبدی، سیروز و مراحل چهارگانه بیماری هپاتیت B مزمن است. در این مطالعه سطوح HBV DNA و آنزیمی جدید برای جداسازی بهتر مراحل مختلف بیماری ارائه شده است.

روش بررسی: پس از تأیید طرح توسط معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تهران،

جدول ۱: مشخصات دموگرافیک بیماران و فراوانی آنها

متغیر	فراوانی مطلق تعداد	فراوانی نسبی %
تعداد	۱۲۰	۱۰۰
مرد	۷۵	۶۲/۵
سیگار	۴۵	۳۷/۵
سیروز	۹	۷/۵
HBeAg+ve	۲۱	۱۷/۵
ایمونوتولرنس	۹	۷/۵
ایمuno کلیرانس	۱۰	۸/۳
نان رپلیکیتیو	۶۱	۵۰/۸
واکنشی	۴۰	۳۳/۳

جدول ۲: پراکندگی سطوح سه گانه ویروس و ارتباط آن با متغیرهای ذکر شده را نشان می‌دهد.

متغیر	کل	>۲۰۰۰	۲۰۰۰-۲۰۰۰۰	>۲۰۰۰۰	p-value
تعداد	۱۲۰	۵۴	۱۹	۴۷	-
مرد	۷۵	۳۳	۱۱	۳۱	.۰/۷۹۶
متوسط سن	۳۸/۱۳	۳۸/۲۶	۳۶/۴۲	۳۸/۶۶	.۰/۹۸۶
HBeAg+ve	۲۱	۲	۱	۱۸	.۰/۰۰۵
سیروز	۹	۳	۱	۵	.۰/۶۴۸
سیگار	۳۸	۸	۵	۲۵	.۰/۰۰۵
ALT>۴۰	۴۴	۹	۸	۲۷	.۰/۰۰۲

و ویژگی را داشت. سطح ویروس قابل اعتمادی برای جداسازی دو مرحله فوق یافت نشد.

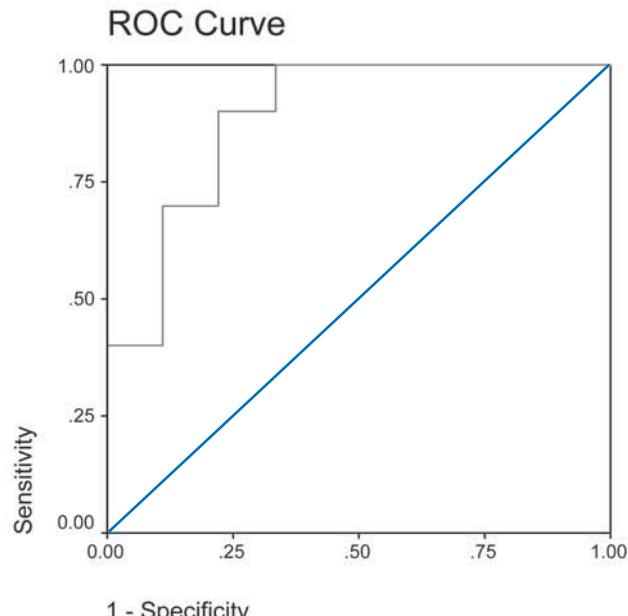
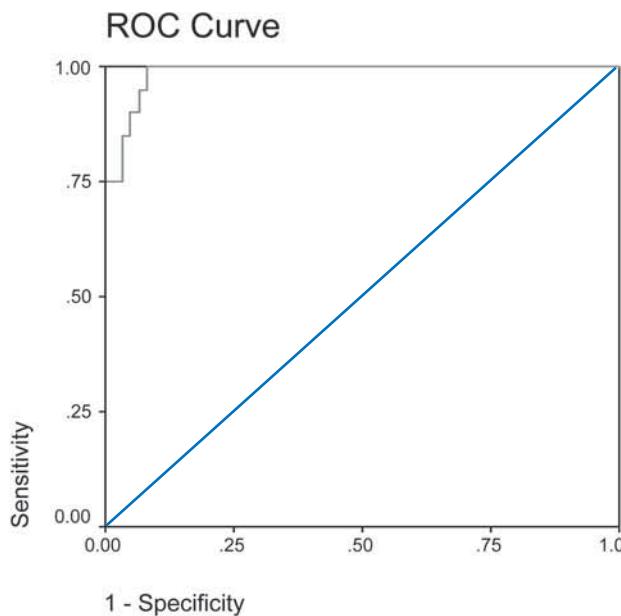
سطح زیر منحنی Roc برای آنزیمهای AST و ALT جهت جداسازی بیماران HBeAg منفی (پره کورمتوتان و واکنشی) مقدار قابل اعتماد با حساسیت و ویژگی بالا نشان نداد. سطح سرمی ویروس با مقدار ۳۰۰۰ Iu/ml قادر به جداسازی بیماران HBeAg منفی از هم بود (نمودار ۲).

بحث:

هدف از این مطالعه بررسی توزیع سطح HBV DNA در بیماران هپاتیت B مزمن و ارتباط آن با برخی متغیرهای مربوط به بیمار و ویروس بود. هدف بعدی پیدا کردن سطحی از آنزیم و HBV DNA بود که بتواند مراحل بیماری را از هم افتراق دهد.

۵۴ نفر از بیماران زیر ۲۰۰۰، ۱۹ نفر بین ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ و ۴۷ نفر بیش از ۲۰۰۰۰ IU/ml بود. در جدول ۱ مشخصات دموگرافیک بیماران آورده شده است. سطح بالای HBV DNA با حضور HBeAg، مصرف سیگار (p=.۰/۰۰۵) و آنزیمهای بالاتر (p=.۰/۰۰۲) مرتبط بود. (جدول ۲) میانگین آنزیم ALT در سطح ویروس < ۲۰۰۰ و ۲۰۰۰-۲۰۰۰۰ و > ۲۰۰۰۰ U/l و ۷۳/۲۹٪ ۷۸/۲۱٪ و ۳۱/۱۳٪ بود. سطح ویروس با سن، جنس، سیروز ارتباط معنی داری نداشت. ۷ نفر (۱۱/۵٪) از ۶۱ بیمار غیرتکشیری و ۱۱ نفر (۲۷/۵٪) از ۴۰ بیمار واکنشی سطح ویروس ۱۰۰۰-۲۰۰۰ IU/l داشتند.

در بررسی منحنی ROC آنزیمهای در بیماران HBeAg مثبت شامل ایمونوتولرنس و ایمونوکلیرانس =۴۲ ALT با سطوح زیر منحنی ۰/۸۸۹٪ برای جدا کردن این دو گروه حساسیت ۱۰۰٪ و ویژگی ۰/۶۷/۷٪ داشت (نمودار ۱). AST=۳۲ با سطح زیر منحنی ۰/۹۲۲٪ همان حساسیت

نمودار ۲: منحنی ROC مقادیر HBV DNA در بیماران HBeAg منفی (غیر تکنیکی و راکتیو). تعداد ویروس ۳۰۰۰ IU/ml با سطح زیر محتنی ۹۸٪، دارای حساسیت ۹۷٪ و ویژگی ۹۲٪ برای جداسازی دو مرحله فوق بود.

Area Under the Curve					
Test Result Variable(s): لوڈ ویروس					
Area	Std. Error ^a	Asymptotic Sig. ^b	Asymptotic 95% Confidence Interval		
			Lower Bound	Upper Bound	
.987	.008	.000	.972	1.002	

a. Under the nonparametric assumption

b. Null hypothesis: true area = 0.5

Area Under the Curve					
Test Result Variable(s): ALT					
Area	Std. Error ^a	Asymptotic Sig. ^b	Asymptotic 95% Confidence Interval		
			Lower Bound	Upper Bound	
.889	.078	.004	.736	1.042	

a. Under the nonparametric assumption

b. Null hypothesis: true area = 0.5

همکاران در مطالعه روی بیماران HBeAg مثبت، بین ALT و سطح HBV DNA رابطه معنی داری را گزارش نکردند.(۲۴)، مطالعات مقطعی گوین^۵ و همکاران و نیز مونیسیس^۶ و همکاران نشان داد که ۹۰٪ کسانی که بیماری فعال کبدی حین نمونه برداری دارند، HBeAg منفی، ALT افزایش یافته و سطح HBV DNA بیش از 10^5 copy/ml ($> 10^5$) دارند. در ۹٪ آنها سطح ویروس $2000-20000$ IU/ml (10^4-10^5) و فقط در ۱٪ آنها < 2000 IU/ml است.(۲۵) و (۲۶)، بیشتر بیماران با HBV DNA ایکسی^۷ و همکاران ارتباطی بین سطح بالاتری از HBV DNA و متصروف سیگار رابطه کمتر از 2000 IU/ml دارند لذا به نظر می رسد که این سطح برای ارزیابی وسعت بیماری در کبد قابل قبول باشد. در همین راستا در مطالعه ای از یونان ۱۳٪ از ۱۳۴ بیمار HBeAg منفی و HBeAg منفی گزارش نکردند.(۲۴) چون^۸ و همکاران نیز به نتیجه مشابه رسیدند.(۲۳)، هیبرسیترن^۹ و

در مطالعه ریوال^۱، ۳۶۵۳ بیمار HBeAg منفی از سال ۱۹۹۱ به مدت ۱۳ سال پیگیری شدند. در آن مطالعه سطح بالاتری HBV DNA با سیروز کبدی زمان مراجعه، مثبت بودن HBeAg، ژنتیپ C ویروس، جنس مرد، سن جوان تر، سطح بالاتری ALT و مصرف سیگار مرتبط بود($p=0.001$). چنین ارتباطی با الكل پیدا نشد.(۲۲-۲۳)، در مطالعه ما سطح بالاتر HBV DNA با حضور HBeAg و مصرف سیگار رابطه معنی دار داشت ($p=0.005$). هم چنین مقادیر بالاتر از حد نرمال ALT (< 40) با سطح بالاتری از HBV DNA همراه بود ($p=0.002$).

ایکسی^۷ و همکاران ارتباطی بین سطح ویروس و ALT در بیماران HBeAg منفی گزارش نکردند.(۲۴)

چون^۸ و همکاران نیز به نتیجه مشابه رسیدند.(۲۳)، هیبرسیترن^۹ و

1. Reveal

2. Xie

3. Chun

4. Hubersetzen

۳۰ u/l و زنان ۱۶ u/l) در مطالعه خود استفاده کردند و همان مقادیر را تمایز دهنده بیماران HBeAg منفی از هم پیشنهاد کردند.(۲۹)، آنها هم ۷۳٪ HBV DNA بیش از 10^5 را با حساسیت ۷۲٪ و ویژگی چنین HBV DNA با مقادیر ذکر شده را با حساسیت و نهایتاً تلفیق آنزیم و HBV DNA با مطالعه در مرحله HBeAg منفی ۹۲٪ و ویژگی ۱۰۰٪ تمایز دهنده مراحل بیماری در بیماران ALT مثبت گزارش کردند. در مطالعه ما در بیماران HBeAg مثبت بیماری در ۴۲ دارای حساسیت ۱۰۰٪ و ویژگی ۶۷٪ در تمایز دو مرحله ایمونوتولرانس و ایمونوکلیرانس بود.

نتیجه گیری:
در مطالعه ما سطح بالاتر HBV DNA با مصرف سیگار، و مقادیر بالاتر ALT همراهی داشت. مقدار HBV DNA که بتواند بیماران غیر تکثیری و واکنشی را از هم افتراق دهد، ۳۰۰۰ IU/ml بود که حساسیت ۹۷٪ و ویژگی ۹۲٪ داشت. برای تمایز بیماران ایمونو تولرانس و ایمونو کلیرانس مقدار ALT = ۴۲ با حساسیت ۱۰۰٪ و ویژگی ۶۷٪ به دست آمد.

این مسئله نشان داد که سطح ۲۰۰۰۰ در جداسازی بیماران نیازمند درمان ممکن است نارسا باشد. در آن مطالعه نویسندهای عدد copy/ 3×10^4 ml (حدود ۶۰۰۰ IU/ml) را بدین منظور پیشنهاد کردند.(۲۷) مطالعه دزرتکین^۷، سطح ویروس copy/ml ۵۰۰۰ را برای افتراق دو مرحله بیماری در گروه HBeAg منفی مناسب دانست.(۲۷)، در مطالعه حاضر بیماری در ۳۰۰۰ IU/ml .HBV DNA با حساسیت ۹۷٪ و ویژگی ۹۲٪ قادر به افتراق هپاتیت مزمن غیر تکثیری از هپاتیت مزمن فعل (پره کورموتان) بود. به نظر می رسد با توجه به سیر متغیر عفونت مزمن هپاتیت B، ژنتیپ ها و موتاسیون های متعدد آن، سطح HBV DNA تمایز دهنده بیماران HBeAg منفی از جمعیتی تا جمعیت دیگر متفاوت باشد. در این میان عوامل محیطی و ایمنی میزبان هم تأثیرگذار هستند.(۲۸)

در مطالعه ما برای تمایز بیماران HBeAg منفی سطح آنزیمی با حساسیت و ویژگی بالا پیدا نشد. ALT پایه در بیماران در مرحله هپاتیت B مزمن فعل (پره کورموتان یا واکنشی) می تواند نرمال یا بالا باشد و با یا بدون حملات شعله وری افزایش های متناوب را نشان دهد. بر این اساس شاید نتوان سطح آنزیمی قابل اعتمادی را جهت تمایز پیشنهاد کرد. نایمر^۸ و همکاران از مقادیر جدید ALT نرمال (مردان

7. Degertekin

8. Nimer

RERENCES

- Meraat S, Malekzadeh R, Rezvan H, Khatibian M, Hepatitis B in Iran. *Arch Iran Med* 2000;3:154-60.
- Chen DS. Natural history of chronic hepatitis B virus infection new light on an old story. *J Gastroenterol Hepatol* 1993;8:470-5.
- Kao JH, Chen DS. The natural history of hepatitis B virus infection. In: Lai CL, Locarnini S, editors. Hepatitis B virus London: International Medical Press Ltd.;2002. p.161-72.
- Hui CK, Leung N, Yuen ST, Zhang HY, Leung KW, Lu L, et al., for the Hong Kong Liver Fibrosis Study Group. Natural history and disease progression in Chinese chronic hepatitis B patients in immune-tolerant phase. *Hepatology* 2007;46:395-401.
- Liaw YF, Chu CM, Su IJ, Huang MJ, Lin DY, Chang-Chien CS. Clinical and histological events preceding seroconversion hepatitis B e antigen in chronic type B hepatitis. *Gastroenterology* 1983;84:216-9.
- Liaw YF, Yang SS, Chen TJ, Chu CM. Acute exacerbation in hepatitis B e antigen positive chronic type B hepatitis. A clinicopathological study. *J Hepatol* 1985;1:227-33.
- Chu CM, Hung SJ, Lin J, Tai DI, Liaw YF. Natural history of hepatitis B e antigen to antibody seroconversion in patients with normal serum aminotransferase levels. *Am J Med* 2004;116:829-34.
- Chen YC, Sheen IS, Chu CM, Liaw YF Prognosis following spontaneous HBsAg seroclearance in chronic hepatitis B patients with or without concurrent infection. *Gastroenterology* 2002;123:1084-9.
- Huo TI, Wu JC, Lee PC, Chau GY, Lui WY, Tsay SH ,et al. Sero-clearance of hepatitis B surface antigen in chronic carriers does not necessarily imply a good prognosis. *Hepatology* 28:231-6.
- Lok AS, Lai CL, Wu PC, Leung EK, Lam TS. Spontaneous hepatitis B e antigen to antibody seroconversion and reversion in Chinese patients with chronic hepatitis B virus infection. *Gastroenterology* 1987;92:1839-43.
- Lok AS, Liang RH, Chiu EK, Wong KL, Chan TK, Todd D. Reactivation of hepatitis B virus replication in patients receiving cytotoxic therapy: report of a prospective study. *Gastroenterology* 1991;100:182-8.
- Yuan JM, Govindarajan S, Arakawa K, Yu MC. Synergism of alcohol, diabetes and viral hepatitis on the risk of hepatocellular carcinoma in blacks and whites in the US. *Cancer* 2004;101:1009-17.
- Iloeje UH, Yang HI, Su J, Jen CL, You SL, Chen CJ . Predicting cirrhosis risk based on the level of circulating hepatitis B viral load. *Gastroenterology* 2006;130:678-86.
- Chen CJ, Yang HI, Su J, Jen CL, You SL, Lu SN. Risk of hepatocellular carcinoma across a biological gradient of serum hepatitis B virus DNA level. *J Am Med Assoc* 2006;295:65-73.
- Papatheodoridis GV, Hadziyannis SJ. Diagnosis and management of pre-core mutant chronic hepatitis B. *J Viral Hepat* 2001;8:311-21.
- Hadziyannis SJ, Papatheodoridis GV. Hepatitis B e antigen-negative chronic hepatitis B: natural history and treatment. *Semin*

- Liver Dis* 2006;26:130-41.
17. 17-Kuhns MC, McNamara AL, Perrillo RP, Cabal CM, Campbell CR. Quantitation of hepatitis B viral DNA by solution hybridization: comparison with DNA polymerase and hepatitis Be antigen during antiviral therapy. *J Med Virol* 1989;27:274-8.
 18. Lau GK, Leung YH, Fong DY, Au WY, Kwong YL, Lie A, et al. High hepatitis B virus (HBV) DNA vira load as the most important risk factor for HBV reactivation in patient positive for HBV surface antigen undergoing autologous hematopoietic cell transplantation. *Blood* 2002; 99:2324-30.
 19. Chen DJ, Yang HI, Su J, Jen CL, You SL, Lu SN, et al. Risk of hepatocellular carcinoma across a biological gradient of serum hepatitis B virus DNA level. *JAMA* 2006;295:65-73.
 20. Chen CK, Iloeje UH, Yang HI. Long-term outcomes in hepatitis B: the REVEAL-HBV study. *Clin liver Dis* 2007;11:797-816.
 21. Iloeje UH, Yang HI, Su J, Jen CL, You SL, Chen CK. Predicting cirrhosis risk based on the level of circulating hepatitis B viral load. *Gastroenterology* 2006;130:678-86.
 22. Iloeje UH, Yang HI, Jen CL, Su J, Wang LY, You SL, et al. Risk and predictors of mortality associated with chronic hepatitis B infection. *Clin Gastroenterol Hepatol* 2007;5:921-31.
 23. Xie Y, Zhao H, Dai WS, Xu OZ. HBV DNA level and antigen concentration in evaluating liver damage of patients with chronic hepatitis B. *Hepatobiliary Pancreas Dis Int* 2003;2:418-22.
 24. Chun YK, Kim JY, Woo HJ, Oh SM, Kang I, Ha J, et al. No significant correlation exists between core promoter mutations, viral replication, and liver damage in chronic hepatitis B infection. *Hepatology* 2000;32:1154-62.
 25. Yuen MF, Wong DK, Sablon E, Tse E, Ng IO, Yuan HJ, et al. HBsAg seroclearance in chronic hepatitis B in the Chinese: virological, histological, and clinical aspects. *Hepatology* 2004;39:1694-1701.
 26. Manesis EK, Papatheodoridis GV, Sevastianos V, Cholongitas E, Papaioannou C, Hadziyannis SJ. Significance of hepatitis B viremia levels determined by a quantitative polymerase chain reaction assay in patients with hepatitis B e antigen-negative chronic hepatitis B virus infection. *Am J Gastroenterol* 2003;98:2261-7.
 27. Degertekin B, Lok AS. When to start and stop hepatitis B treatment: can one set of criteria apply to all patients regardless of age at infection? *Ann Intern Med* 2007;147:62-4.
 28. Fattovich G, Bortolotti F, Donato F. Natural history of chronic hepatitis B: special emphasis on disease progression and prognostic factors. *J Hepatol* 2008;48:335-52.
 29. Assy N, Beniashvili Z, Djibre A, Nasser G, Grosovski M, Nseir W. Lower baseline ALT cut-off values and HBV DNA levels better differentiate HBeAg- chronic hepatitis B patients from inactive chronic carriers. *World J Gastroenterol*. 2009;15:3025-31.

Evaluation of HBV_DNA Level Distribution and Related Factors in Chronic Hepatitis B Patients

Jafari S¹, Nasiri Toosi M², Forutan H³, Ghofrani H², Ebrahimi Dariani N³, Farahvash M², Shabazkhani B², Aletaha N⁴, Kalani M⁴

¹ Fellow of Gastroenterology and Hepatology, Imam Hospital, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

² Associate Professor, Imam Hospital, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

³ Professor, Imam Hospital, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

⁴ Assistant Professor, Imam Hospital, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

ABSTRACT

Background:

Hepatitis B is still a major health problem in many parts of the world. In some developing countries the most common cause of chronic hepatitis and liver cirrhosis is hepatitis B virus (HBV). The progression of chronic hepatitis B to cirrhosis and hepatocellular carcinoma (HCC) include such viral factors as genotype C and high levels of serum HBV DNA in addition to host factors such as older age, male gender, obesity and diabetes. Other factors that influence progression to cirrhosis and HCC are simultaneous alcohol use, and co-infections with HIV, HDV and HCV.

The present study aims to determine the correlations between serum HBV DNA viral load and related factors. In this study, new HBV DNA and ALT levels that enable better separation between different stages of this disease are presented.

Materials and Methods:

Chronic hepatitis B patients who presented to the Liver Clinic at Imam Khomeini Hospital in 1388 who were HBsAg positive for more than six months were enrolled in this study. Patients who had previously been treated or those with concurrent HIV, HCV and HDV infections as well as those with autoimmune hepatitis and fatty liver were excluded. Patients' data, HbeAg state, demographics, liver enzymes, HBV DNA level, smoking history, cirrhosis and disease stage were recorded.

In order to better differentiation between non-replicative and reactive chronic hepatitis B patients, statistical analysis was done to distinguish between their HBV DNA levels. Evaluation of the relationships between HBV DNA level and the above mentioned variables was performed.

Results:

High Levels of HBV DNA correlated with HBeAg positive state, smoking ($p=0.005$) and elevated liver enzymes ($p=0.002$). The cut-off value for ALT level that separated HbeAg-positive group (immunoclearance and immunotolerance phases) was set at 42 U/l on the roc curve($r=0.889$ area under curve) with 100% sensitivity and 67.7% specificity.

The cut-off value for serum HBV DNA levels that differentiated between the Hbe Ag-negative group (non-replicative and reactive phases) was set at 3000 IU/ml on the roc curve ($r=0.987$ area under curve) with 97% sensitivity and 92% specificity.

Conclusion:

The present study determined that serum HBV DNA at a level of 3000 IU/ml was a better level for classification of HBeAg-negative patients into the non-replicative and reactive groups.

Keywords: HBV DNA, Hepatitis B, Chronic, HBeAg

Govareh/Vol.15, No.3, Autumn 2010; 195-201

Corresponding author:

Department of Gastroenterology and Hepatology, Imam Hospital, Tehran University of Medical Science, Tehran, Iran

Telefax:+98 21 66581650

Email: jafari.sattar@gmail.com

Received: 20 Apr. 2011

Edited: 12 Jun. 2011

Accepted: 13 Jnu. 2011